

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 4ης Ιουνίου 2012*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Περιβάλλον — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου από το 2013 — Απόφαση της Επιτροπής για τον καθορισμό των εφαρμοστέων δεικτών αναφοράς προϊόντων για τον υπολογισμό της κατανομής των δικαιωμάτων εκπομπής — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Κανονιστική πράξη για την οποία απαιτούνται μέτρα εφαρμογής — Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-381/11,

Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον S. Altenschmidt και την C. Dittrich, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον G. Wilms, την K. Herrmann και τον K. Mifsud-Bonnici,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Dittrich (εισηγητή), πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białecka και M. Prek, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL, είναι επαγγελματική οργάνωση η οποία, κατά το καταστατικό της, εκπροσωπεί τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών βιομηχανιών σιδήρου και χάλυβα. Τα μέλη της Eurofer εκμεταλλεύονται υψικαμίους και χαλυβουργεία για την παρασκευή ακατέργαστου χυτοσίδηρου και χάλυβα. Η διεργασία αυτή παρασκευής έχει ως αποτέλεσμα την εκπομπή καυσίων αερίων.
- 2 Στις 13 Οκτωβρίου 2003, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή εξέδωσαν την οδηγία 2003/87/EK σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32), η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2009/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, με σκοπό τη βελτίωση και την επέκταση του κοινοτικού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (ΕΕ L 140, σ. 63) (στο εξής: οδηγία 2003/87). Το σύστημα αυτό εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου θεσπίστηκε προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές αυτές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, και τα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2003/87, οι εγκαταστάσεις των μελών της Eurofer εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής και συνεπώς αυτά έχουν υποχρέωση συμμετοχής στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής.
- 3 Δυνάμει του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87, η Επιτροπή εκδίδει μέτρα εφαρμογής πλήρως εναρμονισμένα στο επίπεδο της Ένωσης σχετικά με την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής. Συναφώς, η Επιτροπή υποχρεούται, μεταξύ άλλων, να καθορίσει δείκτες αναφοράς και να λάβει, ως σχετικό σημείο αφετηρίας, τη μέση επίδοση του 10 % των πλέον αποδοτικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο ενός τομέα ή υποτομέα της Ένωσης κατά τα έτη 2007-2008. Επί τη βάση των δεικτών αυτών αναφοράς, υπολογίζεται η ποσότητα των δικαιωμάτων εκπομπής που θα χορηγηθεί δωρεάν από το 2013 σε καθεμιά από τις οικείες εγκαταστάσεις.
- 4 Κατά το άρθρο 10α, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87, για τον προσδιορισμό των εφαρμοστέων αρχών για τον καθορισμό των εκ των προτέρων δεικτών αναφοράς οι οποίοι θα χρησιμοποιηθούν στους διαφόρους τομείς ή υποτομείς και για τον καθορισμό του σημείου αφετηρίας για τον προσδιορισμό των αρχών βάσει των οποίων θα οριστούν οι εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς ανά τομέα ή υποτομέα, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερόμενων τομέων ή υποτομέων. Η Eurofer έλαβε μέρος στη διαβούλευση αυτή.
- 5 Στις 27 Απριλίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2011/278/ΕΕ σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Κατά το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτή αφορά τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής ως προς τις σταθερές εγκαταστάσεις του παραρτήματος III της οδηγίας 2003/87 κατά τις περιόδους εμπορίας από το 2013 και εξής, με εξαίρεση τη μεταβατική δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατ' εφαρμογή του άρθρου 10γ της οδηγίας αυτής. Κατά την αιτιολογική σκέψη 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι κατανομές πρέπει να καθορίζονται πριν από την περίοδο εμπορίας ώστε να διασφαλίζεται η σωστή λειτουργία της αγοράς. Στο παράρτημα I της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή καθόρισε τους δείκτες αναφοράς προϊόντων. Η τιμή του δείκτη αναφοράς για το προϊόν «θερμό μέταλλο», που όρισε, ήταν 1,328 δικαιώματα ανά τόνο.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 6 Με δικόγραφο το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Ιουλίου 2011, η Eurofer άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

- 7 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου αυθημερόν, η Eurofer υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζήτησε, κατ' ουσίαν, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 8 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατατέθηκε επίσης στις 21 Ιουλίου 2011, η Eurofer υπέβαλε αίτηση εκδικάσεως της υπό κρίση προσφυγής με ταχεία διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Στις 8 Αυγούστου 2011, κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως αυτής.
- 9 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Σεπτεμβρίου 2011, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 10 Με απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία.
- 11 Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων απορρίφθηκε με διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, T-381/11 R, Eurofer κατά Επιτροπής (η οποία δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή) και το Γενικό Δικαστήριο επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 12 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2011, η Eurofer κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 13 Με έγγραφο το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Οκτωβρίου 2011, η Euroalliances, ένωση των Ευρωπαίων παραγωγών σιδηροκραμάτων, ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Eurofer.
- 14 Με το δικόγραφο της προσφυγής η Eurofer ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Με την ένσταση απαραδέκτου η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
  - να καταδικάσει την Eurofer στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου η Eurofer ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου·
  - επικουρικώς, να συνεκδικάσει την ένσταση απαραδέκτου με την ουσία της υποθέσεως.

Σκεπτικό

- 17 Δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφοι 1 και 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία επί της αιτήσεως συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Γενικό Δικαστήριο αποφασίσει άλλως. Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, εν προκειμένω, έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας και ότι δεν συντρέχει λόγος να κινήσει την προφορική διαδικασία.
- 18 Δεδομένου ότι η Eurofer είναι ένωση η οποία εκπροσωπεί τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών βιομηχανιών σιδήρου και χάλυβα, κατά τη νομολογία, μπορεί, κατ' αρχήν, να ασκήσει παραδεκτώς προσφυγή ακυρώσεως μόνον αν οι επιχειρήσεις που εκπροσωπεί ή ορισμένες από αυτές

- νομιμοποιούνται ενεργητικώς ή αν μπορεί να προβάλλει ίδιο συμφέρον (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 19 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής λόγω του ότι θίγεται ίδιο συμφέρον της, η Eurofer προβάλλει ότι έλαβε μέρος στη διαδικασία διαβουλεύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, και στο άρθρο 10α, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87.
- 20 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 10α, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87, για τον προσδιορισμό των εφαρμοστέων αρχών προκειμένου να καθοριστούν οι εκ των προτέρων δείκτες αναφοράς οι οποίοι θα χρησιμοποιηθούν στους διαφόρους τομείς ή υποτομείς, η Επιτροπή όφειλε να διεξαγάγει διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερόμενων τομέων και υποτομέων. Επιπλέον, κατά το άρθρο 10α, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή όφειλε να διεξαγάγει διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερόμενων τομέων και υποτομέων, για να προσδιορίσει τη μέση επίδοση του 10 % των πλέον αποδοτικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο ενός τομέα ή υποτομέα της Ένωσης κατά τα έτη 2007-2008 ως σημείο αφετηρίας για τον προσδιορισμό των αρχών καθορισμού των εκ των προτέρων δεικτών αναφοράς ανά τομέα ή υποτομέα. Επομένως, ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έννοια των διατάξεων αυτών ήταν οι εκμεταλλευόμενοι εγκαταστάσεις τις οποίες αφορά ο καθορισμός των εν λόγω δεικτών αναφοράς, όπως τα μέλη της Eurofer. Εφόσον, στο παράρτημα I της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή καθόρισε τους δείκτες αναφοράς προϊόντων, όφειλε να διαβουλευθεί με τα μέλη της Eurofer πριν την έκδοση της αποφάσεως αυτής επί των αρχών που αναφέρθηκαν ανωτέρω. Κατά συνέπεια, η Eurofer είχε δικαίωμα συμμετοχής στη διαβούλευση μόνο ως εκπρόσωπος των συμφερόντων των μελών της.
- 21 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι η Eurofer δήλωσε ότι έλαβε μέρος στην εν λόγω διαβούλευση προς το συμφέρον των μελών της, ως εκπρόσωπος των συμφερόντων των βιομηχανιών σιδήρου και χάλυβα. Εξέφρασε τις θέσεις και τη γνώμη τους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαβουλεύσεως, δεδομένου ότι, κατ' αυτήν, ο καθορισμός δείκτη αναφοράς προϊόντος για το θερμό μέταλλο επηρέαζε σοβαρά τα εν λόγω μέλη. Κάνοντας λόγο για τη συμμετοχή της στη διαδικασία διαβουλεύσεως, η Eurofer συνεπώς δεν επικαλείται, κατ' ουσίαν, ίδιο συμφέρον αλλά αναφέρεται στα συμφέροντα των μελών της.
- 22 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η υπό κρίση υπόθεση διαφέρει από εκείνες στις οποίες ο δικαστής της Ένωσης έχει αναγνωρίσει, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, ότι θίγεται ίδιο συμφέρον ενώσεως η οποία εκπροσωπεί επιχειρήσεις ή οργανισμούς. Πράγματι, αντιθέτως προς τις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Kwekerij van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψεις 20 έως 24), και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 29 και 30), η Eurofer δεν αποδεικνύει ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, είχε ενεργό συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις με την Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, σε αντίθεση με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2009, C-355/08 P, WWF-UK κατά Συμβουλίου, στην υπό κρίση υπόθεση δεν γινόταν ονομαστική αναφορά της στις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 19 ανωτέρω.
- 23 Κατά συνέπεια, επικαλούμενη τις διατάξεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 19 ανωτέρω, η Eurofer δεν μπορεί να προβάλλει ίδιο έννομο συμφέρον, αλλά μόνο τα συμφέροντα των μελών της, τα οποία, εξ άλλου, παρουσίασε κατά τη διαδικασία διαβουλεύσεως.
- 24 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι δεν θίγεται ίδιο συμφέρον της, η Eurofer δύναται να ασκήσει παραδεκτώς την υπό κρίση προσφυγή μόνο αν τα μέλη της ή ορισμένα από αυτά νομιμοποιούνται ενεργητικώς.

- 25 Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και για τις οποίες δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.
- 26 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνθηκε, όπως προβλέπει το άρθρο 25 αυτής, στα κράτη μέλη. Συνεπώς, ούτε η Eurofer ούτε τα μέλη της είναι αποδέκτες της πράξεως αυτής. Υπό τις συνθήκες αυτές, δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η Eurofer μπορεί να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω πράξεως μόνο αν αυτή αφορά τα μέλη της άμεσα και ατομικά ή εάν η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί κανονιστική πράξη η οποία τα αφορά άμεσα και για την οποία δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.
- 27 Προς στήριξη των αιτημάτων της, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους απαραδέκτου, οι οποίοι αντλούνται, ο πρώτος, από την έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης της Eurofer λόγω του ότι τα μέλη της δεν θίγονται άμεσα και ατομικά, ο δεύτερος, από το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι κανονιστική πράξη που αφορά άμεσα τα μέλη της Eurofer και για την οποία δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και, ο τρίτος, από την έλλειψη εννόμου συμφέροντος της Eurofer καθόσον δεν μπορεί να αντλήσει πλεονέκτημα από την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- Επί του πρώτου λόγου απαραδέκτου, αντλούμενου από την έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης λόγω του ότι η πράξη δεν αφορά άμεσα και ατομικά τα μέλη της Eurofer*
- 28 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Eurofer δεν έχει έννομο συμφέρον επειδή η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά τα μέλη της ούτε άμεσα ούτε ατομικά.
- 29 Όσον αφορά το ζήτημα αν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά ατομικά τα μέλη της Eurofer, επιβάλλεται η διαπίστωση κατ' αρχάς ότι αυτή αποτελεί πράξη γενικής ισχύος καθόσον έχει εφαρμογή σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Πράγματι, κατά το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως αυτή αφορά τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής ως προς τις σταθερές εγκαταστάσεις του παραρτήματος III της οδηγίας 2003/87 κατά τις περιόδους εμπορίας από το 2013 και εξής, με εξαίρεση τη μεταβατική δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας κατ' εφαρμογή του άρθρου 10γ της εν λόγω οδηγίας. Η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά συνεπώς όλους τους εκμεταλλευόμενους τις εν λόγω εγκαταστάσεις οι οποίοι, όπως τα μέλη της Eurofer, έχουν υποχρέωση συμμετοχής στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, και τα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2003/87, κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, δυνάμει των κανόνων που προβλέπονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και την εν λόγω οδηγία.
- 30 Δεν αποκλείεται, όμως, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι διατάξεις πράξεως γενικής ισχύος να αφορούν ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, έχοντας ως εκ τούτου έναντι αυτών τον χαρακτήρα αποφάσεως. Κατά πάγια νομολογία, φυσικό ή νομικό πρόσωπο πλην του αποδέκτη μιας πράξεως μπορεί να ισχυριστεί ότι μια πράξη το αφορά ατομικά, υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, μόνον αν η εν λόγω πράξη το θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που το διακρίνουν ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937· της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36, και της 1ης Απριλίου 2004, C-263/02 P, Επιτροπή κατά Jégo-Quéré, Συλλογή 2004, σ. I-3425, σκέψη 45).

- 31 Πάντως, το γεγονός ότι τα μέλη της Eurofer εκμεταλλεύονται σταθερές εγκαταστάσεις υπό την έννοια του κεφαλαίου III της οδηγίας 2003/87 δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να τα εξατομικεύσει εφόσον, βάσει των διατάξεων της προσβαλλομένης αποφάσεως των οποίων έγινε μνεία στη σκέψη 29 ανωτέρω, η εν λόγω απόφαση τα αφορά μόνο λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς τους ως εκμεταλλεύόμενα τις εν λόγω εγκαταστάσεις, ακριβώς όπως και κάθε άλλον επιχειρηματία που βρίσκεται, πραγματικά ή δυνητικά, στην ίδια κατάσταση.
- 32 Η Eurofer υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τα μέλη της ατομικά λόγω των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 10α, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, και στο άρθρο 10α, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87. Κατά τις διατάξεις αυτές, η Επιτροπή έχει την υποχρέωση διεξαγωγής διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη για τον προσδιορισμό των εφαρμοστέων αρχών για τον καθορισμό των εκ των προτέρων δεικτών αναφοράς οι οποίοι θα χρησιμοποιηθούν στους διαφόρους τομείς ή υποτομείς. Χωρίς αυτή τη διαβούλευση, η Επιτροπή δεν θα είχε στη διάθεσή της τα αναγκαία δεδομένα και δεν θα διασφαλιζόταν η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας. Βάσει των διατάξεων αυτών, η Επιτροπή θα έπρεπε να λάβει γνώση και να αξιολογήσει τις θέσεις των ενδιαφερόμενων μερών που έλαβαν μέρος στη διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση, η συμμετοχή στη διαβούλευση αυτή χαρακτηρίζει τα μέλη της Eurofer σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο.
- 33 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν, βάσει των διαδικαστικών κανόνων των οποίων έγινε μνεία στη σκέψη 32 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά ατομικά τα μέλη της Eurofer.
- 34 Κατά τη νομολογία, το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει στη διαδικασία εκδόσεως πράξεως της Ένωσης δεν είναι ικανό να το εξατομικεύσει σε σχέση με την εν λόγω πράξη παρά μόνο στην περίπτωση που η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης προβλέπει διαδικαστικές εγγυήσεις υπέρ του προσώπου αυτού. Εξάλλου, εφόσον μια διάταξη του δικαίου της Ένωσης επιβάλλει για την έκδοση αποφάσεως την εφαρμογή διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να διεκδικήσει ενδεχόμενα δικαιώματα, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα ακροάσεως, η ιδιαίτερη νομική του κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα να το εξατομικεύσει κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2005, C-342/04 P, Schmoldt κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 39 και 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 35 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση ότι σε πρόσωπο ή οντότητα που έχει τέτοιο διαδικαστικό δικαίωμα δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να αναγνωριστεί, βάσει μιας διαδικαστικής εγγυήσεως, ενεργητική νομιμοποίηση προς άσκηση προσφυγής κατά πράξεως της Ένωσης με σκοπό την αμφισβήτηση της ουσιαστικής νομιμότητάς της. Πράγματι, το ακριβές περιεχόμενο του δικαιώματος προσφυγής ιδιώτη κατά πράξεως της Ένωσης εξαρτάται από την καθοριζόμενη υπέρ αυτού από το δίκαιο της Ένωσης νομική κατάσταση με σκοπό την προστασία των αναγνωριζόμενων με αυτόν τον τρόπο νομίμων συμφερόντων (βλ. διάταξη WWF-UK κατά Συμβουλίου, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Όπως, όμως, διαπιστώθηκε ήδη στη σκέψη 20 ανωτέρω, από το άρθρο 10α, παράγραφος 1, πέμπτο εδάφιο, και το άρθρο 10α, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87 προκύπτει ότι τα μέλη της Eurofer, ως ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, είχαν δικαίωμα ακροάσεως έναντι της Επιτροπής και ότι η Επιτροπή είχε υποχρέωση διεξαγωγής διαβουλεύσεων με αυτά πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τις τιθέμενες με τις εν λόγω διατάξεις αρχές.
- 37 Εντούτοις, από το δικαίωμα αυτό ακροάσεως δεν απορρέει υποχρέωση εις βάρος της Επιτροπής για εφαρμογή των προτάσεων που περιλαμβάνονταν στις παρατηρήσεις που διαβίβασε η Eurofer για λογαριασμό των μελών της. Πράγματι, η υποχρέωση διεξαγωγής διαβουλεύσεων με τα μέλη της Eurofer δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ισοδυναμεί με υποχρέωση αποδοχής των παρατηρήσεων που υποβάλλονται. Επιπλέον, από τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις δεν προκύπτει ότι μπορεί να αναγνωριστεί στα μέλη της Eurofer η δυνατότητα προσβολής του ουσιαστικού κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη WWF-UK κατά Συμβουλίου, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψεις 45 και 46).

- 38 Συνεπώς, το γεγονός και μόνο ότι γίνεται ενώπιον του δικαστή της Ένωσης επίκληση της υπάρξεως διαδικαστικής εγγυήσεως δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια το παραδεκτό της προσφυγής καθόσον αυτή στηρίζεται σε λόγους αντλούμενους από την παράβαση ουσιαστικών κανόνων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη WWF-UK κατά Συμβουλίου, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψη 47· βλ., κατ' αναλογία, διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2012, T-58/10, Phoenix-Reisen και DRV κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 33). Πράγματι, οι λόγοι τους οποίους επικαλείται η Eurofer προς στήριξη του αιτήματός της για ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν αφορούν προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως διεξαγωγής διαβουλεύσεων. Αντιθέτως, οι λόγοι αυτοί αντλούνται από παράβαση του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87 επειδή ο δείκτης αναφοράς προϊόντος για το θερμό μέταλλο δεν καθορίστηκε ορθώς από την Επιτροπή, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως καθώς και από παράβαση της αρχής της αναλογικότητας. Εξάλλου, η Eurofer δεν αμφισβητεί ότι η Επιτροπή τήρησε την υποχρέωσή της για διεξαγωγή διαβουλεύσεων. Πράγματι, δηλώνει ότι, λαμβάνοντας μέρος στη διαδικασία διαβουλεύσεων ως εκπρόσωπος των συμφερόντων των μελών της, διαβίβασε τις θέσεις και τη γνώμη τους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής.
- 39 Κατόπιν των προεκτεθέντων και καθόσον η Eurofer επιδιώκει εν προκειμένω όχι τη διαφύλαξη των διαδικαστικών δικαιωμάτων των μελών της, αλλά την αμφισβήτηση της ουσιαστικής νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα μέλη της Eurofer δεν θίγονται ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη WWF-UK κατά Συμβουλίου, σκέψη 22 ανωτέρω, σκέψεις 48 και 49).
- 40 Δεδομένου ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση να αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση ατομικά τα μέλη της Eurofer και χωρίς να είναι αναγκαίο, ως εκ τούτου, να εξεταστεί αν αυτή τα αφορά άμεσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Eurofer δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς, επικαλούμενη ότι η πράξη αφορά τα μέλη της άμεσα και ατομικά, κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- Επί του δευτέρου λόγου απαραδέκτου, αντλούμενου από έλλειψη νομιμοποίησης λόγω του ότι δεν υφίσταται κανονιστική πράξη η οποία να αφορά άμεσα τα μέλη της και η οποία δεν περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα*
- 41 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Eurofer δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, επειδή η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι κανονιστική πράξη η οποία αφορά άμεσα τα μέλη της Eurofer και για την οποία δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.
- 42 Πρώτον, όσον αφορά το ζήτημα αν η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, πρέπει να υπομνησθεί ότι η έννοια της κανονιστικής πράξεως κατά τη διάταξη αυτή πρέπει να γίνει δεκτό ότι περιλαμβάνει κάθε πράξη γενικής ισχύος με εξαίρεση τις νομοθετικές πράξεις.
- 43 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει γενική ισχύ, καθόσον εφαρμόζεται σε αντικειμενικές προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω).
- 44 Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι νομοθετική πράξη εφόσον δεν εκδόθηκε ούτε με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ούτε με ειδική νομοθετική διαδικασία κατά την έννοια του άρθρου 289, παράγραφοι 1 έως 3, ΣΛΕΕ. Πράγματι, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πράξη την οποία η Επιτροπή εξέδωσε βάσει του άρθρου 10α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87.
- 45 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 46 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα αν για την προσβαλλόμενη απόφαση απαιτούνται ή όχι εκτελεστικά μέτρα, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο άρθρο 1, η απόφαση αυτή ορίζει μεταβατικούς κανόνες για ολόκληρη την Ένωση όσον αφορά την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής σύμφωνα με την οδηγία 2003/87 από το 2013 και εξής.
- 47 Προκειμένου να εξεταστεί το ζήτημα αυτό, πρέπει, προκαταρκτικά, να επισημανθούν οι αντίστοιχοι ρόλοι και εξουσίες της Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο του συστήματος που εγκαθίδρυσε η οδηγία 2003/87 και η προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για τις περιόδους εμπορίας από το 2013 και εξής.
- 48 Κατ' αρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι από το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87 προκύπτει ότι κύριος σκοπός της είναι η καθιέρωση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ένωσης προκειμένου να προωθήσει τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τρόπο οικονομικά αποδοτικό και αποτελεσματικό. Κατά το δεύτερο εδάφιο του ίδιου άρθρου, η οδηγία αυτή προβλέπει επίσης την κλιμάκωση των μειώσεων των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ώστε να επιτευχθούν επίπεδα μειώσεως τα οποία θεωρούνται επιστημονικώς απαραίτητα προκειμένου να αποφευχθεί επικίνδυνη αλλαγή του κλίματος.
- 49 Προς τον σκοπό αυτό, το άρθρο 9, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/87 ορίζει ότι η ποσότητα των χορηγούμενων κατ' έτος δικαιωμάτων για ολόκληρη την Ένωση από το 2013 και εξής μειώνεται γραμμικά με βάση τον μέσο όρο της περιόδου 2008-2012. Κατά το δεύτερο εδάφιο του ίδιου άρθρου, η Επιτροπή δημοσιεύει, μέχρι την 30ή Ιουνίου 2010, τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων για ολόκληρη την Ένωση για το 2013. Αυτή η συνολική ποσότητα κατανέμεται βάσει των κανόνων των άρθρων 10, 10α και 10γ της οδηγίας 2003/87. Συνεπώς, μέρος των δικαιωμάτων κατανέμεται δωρεάν δυνάμει του άρθρου 10α της οδηγίας αυτής και της προσβαλλομένης αποφάσεως. Άλλο μέρος των δικαιωμάτων κατανέμεται δωρεάν για τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, κατά το άρθρο 10γ της εν λόγω οδηγίας. Τα δικαιώματα τα οποία δεν κατανέμονται δωρεάν κατά τα εν λόγω άρθρα 10α και 10γ τίθενται σε πλειστηριασμό από το 2013 εκ μέρους των κρατών μελών, δυνάμει του άρθρου 10 της οδηγίας αυτής.
- 50 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη διαδικασία δωρεάν κατανομής βάσει του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87 και της προσβαλλομένης αποφάσεως, κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, όλες τις εγκαταστάσεις οι οποίες λειτουργούν στο έδαφός του οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις για δωρεάν κατανομή κατά το άρθρο 10α της οδηγίας αυτής. Δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα κράτη μέλη διαιρούν κάθε εγκατάσταση η οποία πληροί τις εν λόγω προϋποθέσεις σε μία ή περισσότερες υποεγκαταστάσεις, όπως ορίζονται στη διάταξη αυτή, ανάλογα με τις ανάγκες. Μία από τις κατηγορίες υποεγκαταστάσεων που αναφέρεται εκεί είναι εκείνη με δείκτη αναφοράς προϊόντος. Για κάθε μία από τις εγκαταστάσεις αυτές, τα κράτη μέλη συλλέγουν από τον εκμεταλλευόμενο αυτή δεδομένα βάσεως, κατά το άρθρο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην περίπτωση των υφισταμένων εγκαταστάσεων, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τα ιστορικά επίπεδα δραστηριότητας κάθε εγκαταστάσεως για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2005 ως την 31η Δεκεμβρίου 2008 ή, εάν τα επίπεδα είναι υψηλότερα, για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιανουαρίου 2009 ως την 31η Δεκεμβρίου 2010, βάσει των δεδομένων που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 7. Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι το ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας που σχετίζεται με προϊόν παραπέμπει, για κάθε προϊόν για το οποίο καθορίστηκε δείκτης αναφοράς προϊόντος που αναφέρεται στο παράρτημα I, στον μέσο όρο της ετήσιας ιστορικής παραγωγής του συγκεκριμένου προϊόντος στην οικεία εγκατάσταση κατά την περίοδο αναφοράς.
- 51 Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, βάσει των δεδομένων που έχουν συλλεχθεί σύμφωνα με το άρθρο 7 της αποφάσεως αυτής, τα κράτη μέλη υπολογίζουν για κάθε έτος, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8 του εν λόγω άρθρου 10, την ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν από το 2013 και εξής σε καθεμία από τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις οι

- οποίες βρίσκονται στο έδαφός τους. Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι, προκειμένου να υπολογίσουν την ποσότητα αυτή, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν αρχικά, χωριστά για κάθε υποεγκατάσταση με δείκτη αναφοράς προϊόντος, τον προσωρινό ετήσιο αριθμό δωρεάν κατανεμόμενων δικαιωμάτων εκπομπής για ορισμένο έτος, ο οποίος είναι το γινόμενο της τιμής του δείκτη αναφοράς προϊόντος κατά το παράρτημα Ι της προσβαλλομένης αποφάσεως επί το σχετικό με το αντίστοιχο προϊόν επίπεδο ιστορικής δραστηριότητας.
- 52 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 και το άρθρο 15, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα κράτη μέλη έχουν υποχρέωση να υποβάλουν στην Επιτροπή, το αργότερο ως τις 30 Σεπτεμβρίου 2011, κατάλογο των ευρισκόμενων στο έδαφός τους εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στην εν λόγω οδηγία, περιλαμβανομένων των εγκαταστάσεων που προσδιορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της εν λόγω αποφάσεως διευκρινίζει συναφώς ότι, για κάθε υποεγκατάσταση, ο κατάλογος της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού πρέπει να περιλαμβάνει τον προσωρινό ετήσιο αριθμό δωρεάν κατανεμόμενων δικαιωμάτων εκπομπής κατά την περίοδο 2013-2020, ο οποίος καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή εξετάζει την εγγραφή κάθε εγκαταστάσεως στον κατάλογο καθώς και τις συνολικές ετήσιες προσωρινές ποσότητες που αντιστοιχούν στα δωρεάν κατανεμόμενα δικαιώματα εκπομπής.
- 53 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή καθορίζει τον ενιαίο διατομεακό διορθωτικό συντελεστή ο οποίος εφαρμόζεται, κατά περίπτωση, όταν, κατά το άρθρο 10α, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/87, η ετήσια ανώτατη ποσότητα κατανεμόμενων δικαιωμάτων είναι περιορισμένη.
- 54 Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως, εάν η Επιτροπή δεν απορρίψει την εγγραφή εγκαταστάσεως στον κατάλογο αυτό, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων προκαταρκτικών συνολικών ετήσιων ποσοτήτων δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για τη συγκεκριμένη εγκατάσταση, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν την τελική ετήσια ποσότητα δωρεάν κατανεμόμενων δικαιωμάτων εκπομπής για κάθε έτος της περιόδου 2013-2020, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 9, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά το πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, η τελική ετήσια ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμεται δωρεάν σε κάθε υφιστάμενη εγκατάσταση αντιστοιχεί στο γινόμενο της ετήσιας συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν σε κάθε εγκατάσταση επί τον διατομεακό διορθωτικό συντελεστή.
- 55 Τέλος, το άρθρο 15, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι, μετά τον προσδιορισμό της τελικής ετήσιας ποσότητας για όλες τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη υποβάλουν στην Επιτροπή κατάλογο των τελικών ετήσιων ποσοτήτων δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν κατά την περίοδο 2013-2020, οι οποίες προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 9, της αποφάσεως αυτής.
- 56 Λαμβανομένων υπόψη των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων και εξουσιών της Επιτροπής και των κρατών μελών και των διαφόρων σταδίων της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως στο πλαίσιο του καθεστώτος που έχει θεσπιστεί με την οδηγία 2003/87 και την προσβαλλόμενη απόφαση, όπως αυτά εκτέθηκαν στις σκέψεις 47 έως 55 ανωτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι για την προσβαλλόμενη απόφαση απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 57 Πράγματι, για την εφαρμογή του άρθρου 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα τα οποία θεσπίζονται από τα κράτη μέλη βάσει της εν λόγω αποφάσεως. Συνεπώς, πρώτον, τα κράτη μέλη οφείλουν, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 και το άρθρο 15, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως, να υποβάλουν στην Επιτροπή κατάλογο των ευρισκόμενων στο έδαφός τους εγκαταστάσεων που εμπίπτουν στην εν λόγω οδηγία ο οποίος πρέπει να περιλαμβάνει, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της εν λόγω αποφάσεως, τον προσωρινό ετήσιο αριθμό δωρεάν κατανεμόμενων δικαιωμάτων εκπομπής κατά την περίοδο

2013-2020, ο οποίος προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεύτερον, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή οφείλει να προσδιορίσει τον διατομεακό διορθωτικό συντελεστή. Τρίτον, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δύναται να απορρίψει την εγγραφή μιας εγκαταστάσεως στον κατάλογο αυτό, περιλαμβανομένων των αντίστοιχων προσωρινών ετήσιων συνολικών ποσοτήτων δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν στην εγκατάσταση αυτή. Τέταρτον, τα κράτη μέλη οφείλουν να προβούν στον προσδιορισμό της τελικής ετήσιας ποσότητας δωρεάν κατανεμόμενων δικαιωμάτων εκπομπής για κάθε έτος κατά την περίοδο 2013-2020, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 9, της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 58 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει τη λήψη πλειόνων εκτελεστικών μέτρων από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή τα οποία καταλήγουν στον προσδιορισμό, εκ μέρους των κρατών μελών, της τελικής ετήσιας ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για κάθε μία από τις οικείες εγκαταστάσεις των οποίων η εγγραφή στον εν λόγω κατάλογο δεν απορρίφθηκε από την Επιτροπή. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί κανονιστική πράξη για την οποία δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 59 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν είναι κρίσιμο το ερώτημα αν η προσβαλλόμενη απόφαση αναγνωρίζει ή όχι διακριτική ευχέρεια στις αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη λήψη των εκτελεστικών μέτρων. Πράγματι, αληθεύει ότι η έλλειψη διακριτικής ευχέρειας είναι κριτήριο το οποίο πρέπει να εξετάζεται προκειμένου να διαπιστωθεί αν πληρούται η προϋπόθεση ότι η πράξη πρέπει να αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2008, T-195/07, Lafarge Cement κατά Επιτροπής, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εντούτοις, η προϋπόθεση να μην απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα για την πράξη κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ είναι διαφορετική σε σχέση με εκείνη του άμεσου επηρεασμού. Η επιχειρηματολογία της Eurofer ότι για την προσβαλλόμενη απόφαση δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα λόγω της προβαλλόμενης ελλείψεως διακριτικής ευχέρειας πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί.
- 60 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Eurofer, το συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί πράξη για την οποία δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν τίθεται εν αμφιβόλω από τον επιδιωκόμενο με τη διάταξη αυτή σκοπό. Πράγματι, αληθεύει ότι αυτός είναι να καταστεί δυνατή για φυσικό ή νομικό πρόσωπο η άσκηση προσφυγής κατά των πράξεων γενικής ισχύος οι οποίες δεν είναι νομοθετικές πράξεις, το αφορούν άμεσα και για τις οποίες δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, αποφεύγοντας έτσι τις περιπτώσεις προσβολής του δικαιώματος τέτοιου προσώπου για άσκηση προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου. Εντούτοις, η κατάσταση των μελών της Eurofer δεν καλύπτεται από τον σκοπό αυτό. Εν προκειμένω, τα μέλη της Eurofer δύνανται, κατ' αρχήν, να προσβάλουν τα εθνικά εκτελεστικά μέτρα της προσβαλλομένης αποφάσεως και, στο πλαίσιο αυτό, να προβάλουν την έλλειψη νομιμότητάς της ενώπιον των εθνικών δικαιοδοτικών οργάνων, τα οποία μπορούν, προτού αποφανθούν, να προσφύγουν στις διατάξεις του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, χωρίς να πρέπει προηγουμένως να παραβιάσουν την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 61 Τέλος, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της Eurofer ότι το ενδεχόμενο ασκήσεως προσφυγής μόνο κατά του προσδιορισμού από τα κράτη μέλη της ετήσιας τελικής ποσότητας δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για όλες τις οικείες εγκαταστάσεις θα είχε αβέβαιες συνέπειες λόγω της εξαντλήσεως της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων εκπομπής που πρέπει να κατανεμηθούν δωρεάν κατά τον χρόνο εκείνο και, άρα, θα παραβίαζε την αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι τέτοια εξάντληση δεν αποδεικνύεται και, δεύτερον, ότι οι περιστάσεις αυτές δεν μπορούν να μεταβάλουν τις προϋποθέσεις παραδεκτού προσφυγής τις οποίες ορίζει η Συνθήκη ΛΕΕ (βλ., υπ' αυτή την έννοια, διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2009, C-483/07 P, Galileo Lebensmittel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-959, σκέψη 59).
- 62 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι κανονιστική πράξη για την οποία απαιτούνται μέτρα εκτελέσεως, παρέλκει η εξέταση του αν, ενδεχομένως, η απόφαση αυτή αφορά άμεσα τα μέλη της Eurofer.

- 63 Κατόπιν των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η Eurofer στερείται ενεργητικής νομιμοποίησης να προσβάλει την πράξη δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί το βάσιμο του τρίτου λόγου απαραδέκτου, ο οποίος αντλείται από την έλλειψη εννόμου συμφέροντος της Eurofer.
- 64 Υπό τις περιστάσεις αυτές, παρέλκει η εξέταση της παρεμβάσεως της Euroalliances.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 65 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Eurofer ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εξόδων, σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) **Παρέλκει η εξέταση της παρεμβάσεως της Euroalliances.**
- 3) **Η Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με την διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εξόδων.**

Λουξεμβούργο, 4 Ιουνίου 2012.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
A. Dittrich